

POSTANOWIENIE

27 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Władysław Pawlak

na posiedzeniu niejawnym 27 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.
przeciwko A. C.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na skutek skargi kasacyjnej P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 4 lipca 2022 r., I AGa 38/22,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 4 lipca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie na skutek apelacji strony pozwanej A. C. zmienił w całości wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z 8 listopada 2021 r. i oddalił powództwo P. Sp. z o.o. w Z. o pozbawienie wykonalności bliżej w pozwie określonego tytułu wykonawczego.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 373 § 1 k.p.c., 60 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst. jedn.: Dz.U. z 2014 r., poz. 1619) w zw. z art. 885 k.p.c. i art. 902 k.p.c. oraz art. 89 § 3 pkt 1 i 2 tej ustawy, art. 885 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c. oraz art. 113 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., a także art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 58 § 2 k.c. i art. 36 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W ramach

uzasadnienia wniosku skarżąca podniosła, że skarga jest oczywiście uzasadniona z uwagi na ewidentnie wadliwe zastosowanie przepisów postępowania, a ponadto iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, a zarazem kwalifikowane pismo procesowe, powinna zawierać szereg obowiązkowych elementów, w tym także przytoczenie podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Skarżąca powinna zatem wskazać, że opiera skargę na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego lub naruszenia przepisów postępowania (art. 398³ § 1 k.p.c.) i w ramach tak określonych podstaw sformułować odpowiednie zarzuty wraz z ich uzasadnieniem. Skarga, która nie czyni zadość powyższym wymaganiom, dotknięta jest nieusuwalnym brakiem i podlega odrzuceniu *a limine* (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.). Sąd Najwyższy wielokrotnie zajmował takie stanowisko w swym jednolitym i utrwalonym orzecznictwie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59 i z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

Skarżąca zaniechała przedstawienia uzasadnienia podstaw kasacyjnych, poprzestając na stwierdzeniu w końcowym fragmencie skargi, że powołane przez nią podstawy „same w sobie zawierają uzasadnienie zarzutów”, a ponadto iż „wszystkie argumenty odnoszące się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych zostały przedstawione w części obejmującej uzasadnienie przyjęcia kasacji do rozpoznania”, zbędne zatem jest ich powielanie. W skardze powódka ograniczyła się do przedstawienia argumentacji na poparcie tezy, że skarga jest oczywiście uzasadniona oraz iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wprawdzie przedstawione przez skarżącą argumenty o oczywistej zasadności skargi szeroko odnoszą się do materii objętej podstawami skargi, nie oznacza to jednak, że skarga może w ten sposób łączyć obydwa odmienne i istotne na różnych etapach postępowania kasacyjnego elementy, które składają się na strukturę tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Uzasadnienie podstaw kasacyjnych stanowi jeden z zasadniczych elementów konstrukcyjnych skargi wyjaśniających motywy

skłaniające stronę skarżącą do kwestionowania zaskarżonego rozstrzygnięcia. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania natomiast koncentruje się na innym aspekcie sprawy, mając na celu wykazanie obiektywnie rozumianej potrzeby rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy, motywowanej interesem publicznym i wyrażającej się w występowaniu przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Uzasadnienie każdego z tych elementów skargi powinno zostać przedstawione oddzielnie i zawierać właściwe dla każdego z nich argumenty prawne. Nie jest zatem możliwe ich utożsamianie bądź traktowanie w sposób zamienny. Należy podkreślić, że sformułowanie zarzutów kasacyjnych, które nie ogranicza się do ścisłego tylko wskazania na czym polegało zarzucone przez stronę naruszenie prawa, lecz obejmuje także krótkie wyjaśnienie, jakie okoliczności - zdaniem skarżącej - miałyby to potwierdzać, nie zwalnia strony z obowiązku przedstawienia samodzielnego uzasadniania tych zarzutów stanowiącego pełne rozwinięcie tych wyjaśnień.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy skargę kasacyjną powódki, jako niedopuszczalną, odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanej nie orzeczono z uwagi na to, że wniosek o ich zasądzenie został powiązany jedynie z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania oraz o jej ewentualne oddalenie. Pozwana w odpowiedzi na skargę nie sformułowała wniosku o jej odrzucenie.

(E.C.)

r.g.

